

De și Tudorū avea destule dreptăți spre justifi-
carea sa, precum resultă din celle mai susū disse,
cu tóte acestea nemésurata sa mândrie și faptele
sélle arbitrării, atâtū de multū întărêtară spiritele
căpitanilorū albanezi în câtū ei ajunseră a con-
spira în contra lui, și se pregătéu a-lū ataca cu cei
8000 ómenī ai lorū, toți mercenari alleși, spre a'lū
nimici cu desăvêrsire împreună cu tótă óstea ce'i
mai rămăsese.

Prințulū Ipsilante neaprobându uă asemenea
faptă, care avea să provóce unū resbellū civilū din
celle mai sângeróse, nu aderă la hotărârea lorū,
și menajă împrejurările cu prudentă, pôně când
Tudorū, prin intervenirea căminarului Savva și a
lui Gheorghe Olimbie, consimți, în celle de pe ur-
mă, a se duce la Ipsilante. Astū-felū se păru că
s'arū fi făcutū între dênșiū unū felū de împăcaci-
ne, în urma căreia, rămâindū înțeleși în planurile
lor, își jurară, pentru a duca óră, credință reciprocă.

Pe când ênsē G. Olimbie și I. Farmake ridica-
seră în Bucuresci stégulū tricolorū alū libertății,
Tudorū și cu Savva ¹⁾ nu ridicară și ei acelașū
stégū cu acellēși culori, ci ridicară altulū cu in-
signiile țerrei.

1) Scarlatū Callimahū-Vodă. care se orânduise Domnū
în țerra Românescă, fiindū protectorū și voitorū de bine
alū lui Savva îi dete, în intervallulū acesta, multe făgăduieli
prin scrisori, îndemnându-lū a se sili să nimicéscă, prin